

BOOTSY'S BABELS

EEN EIGENZINNIGE KIJK OP ONDERWATERFOTOGRAFIE

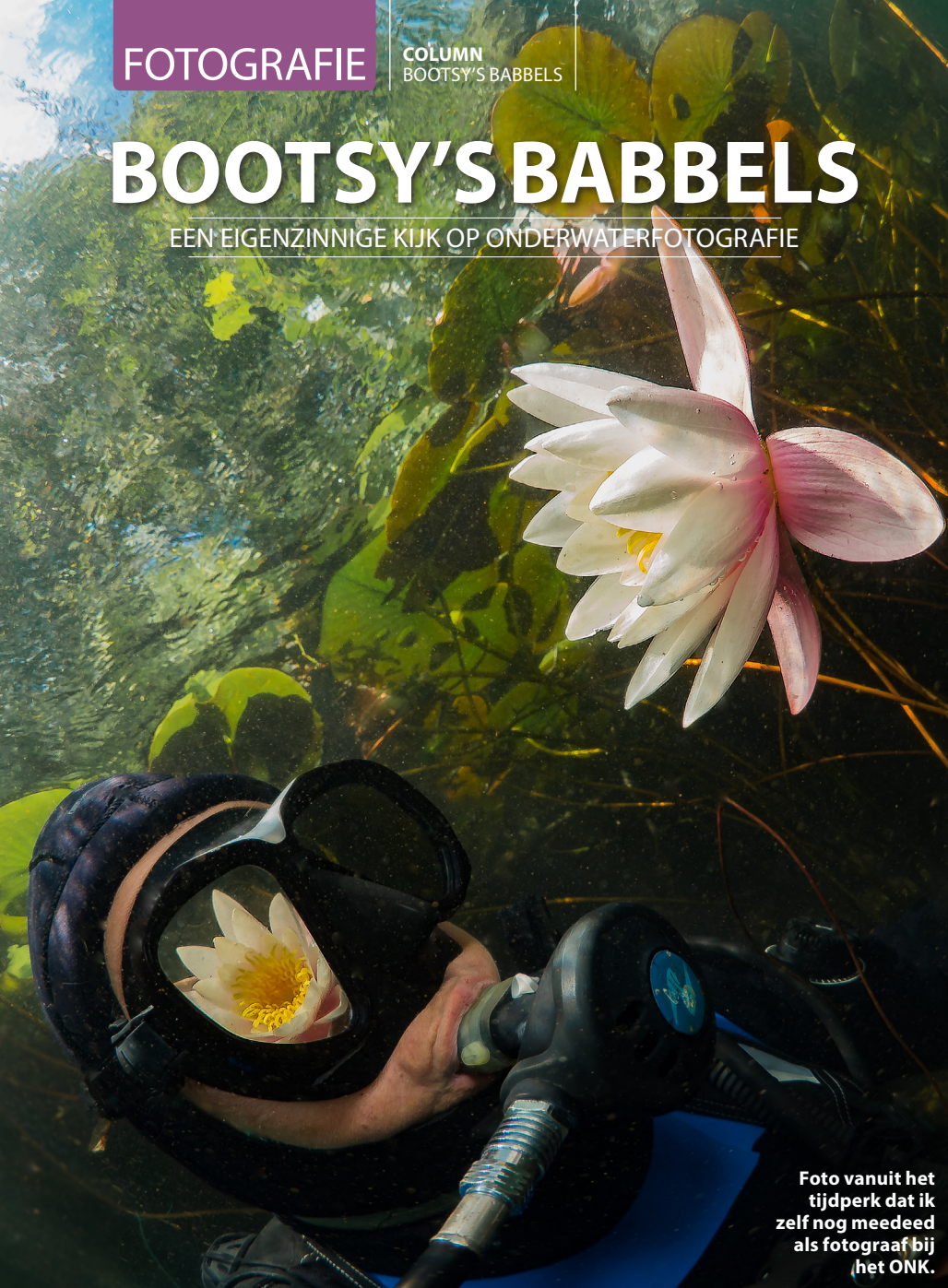

Foto vanuit het
tijdperk dat ik
zelf nog meedeed
als fotograaf bij
het ONK.

NOB). Vanuit mijn ooghoek had ik hem al zien staan en ik verontschuldig mij voor mijn luidruchtige 'praatjesmakers-gedrag' van zojuist. "Geef niet jôh" en hij merkt verder op: "Ik vond dat je een boeiend en pakkend verhaal had. Doe jij dit jaar nog mee als deelnemend fotograaf voor het komende ONK?" Over het antwoord hoef ik niet lang na te denken. Nee. "Kijk Desmond, afgelopen jaren heb ik na de ONK-fotowedstrijd zowel het zoet als het zuur mogen proeven. Ook heb ik de taak als coach van de groep-competitie al eens op mij genomen. Fotografie doe ik voornamelijk voor mijn eigen vermaak. De competitie voer ik dus met mezelf in plaats van met anderen; deze persoonlijke en fanatieke vorm is al een 'dagtaak' op zich. Ik wil beslist niet arrogant overkomen, maar aan het goedbedoelde oordeel van een jury heb ik geen boodschap. Inmiddels weet ik zelf wel wat er goed is aan mijn gemaakte foto's en vooral wat beter kan. Met de mening van de jury ben ik het overigens nooit eens. En als ik dan de ranking van de laatste jaren bekijk, heb ik zo mijn twijfels over de juiste volgorde," verklaar ik. Desmond kijkt mij quasi serieus aan en antwoordt ad rem: "Hoe zou je het vinden als JIJ onze jury komt versterken dit jaar?" "OMG, moi? Daar moet ik wel een nachtje over slapen, maar ik wijs je aanbod niet resoluut af. Deze week laat ik je weten of ik in ga op je voorstel."

PAKJESAVOND

In de dagen die daarop volgen laat ik Desmonds verzoek op mij indalen. Stiekum ben ik best wel trots dat ze nou net mij vragen om de ONK jury te komen versterken. Laten we eerlijk zijn, ik heb best een ongezoeten mening over de jury. Toch zitten er 'grote namen' bij, die zich ruimschoots hebben bewezen als fotograaf. Ik ben hierover best verbaasd... Hoe komen ze dan tot zo'n eindoordeel? Desmond zijn aanbod zou een uitzonderlijke kans zijn om zelf te ondervinden hoe zo'n jurybesluit tot stand komt. Vrij snel besluit ik om met 'de billen bloot' te gaan en om het verzoek te honoreren. Desmond blijkt verheugd met mijn verlossende respons en ik kies voor de categorieën 'Zoet' en 'No-limits'. In 'Zoet' heb ik zelf al het zoet mogen proeven toen ik in de prijzen viel. Als jurylid heb je ook een paar maanden een geheimhoudingsplicht. Het grote

Bloed, zweet en tranen

Februari 2023. Op de duikbeurs **Duikvaker** is het als vanouds een gezellige drukte.

Op de stand van Sea&Sea houd ik net als het jaar daarvoor een lezing over het belang van een goede compositie in een onderwaterfoto. Om de aanwezige luisteraars beter te bereiken, is er gezorgd voor spraakversterking,

mijn stem schalt tot ver door in de beurshal. Dit akoestische vertoon blijft ook bij de dichtbij gelegen NOB-stand niet onopgemerkt. Na afloop van mijn publieke preek tot de menigte, loop ik even naar Desmond (belangenbehartiger van de

'smoezenboek' wordt opengetrokken als mij terloops werd gevraagd of ik dit jaar nog mee doe met het ONK, snel deze vraag ontwijken Bootsy! Maanden verstrijken totdat ik begin oktober een mailtje van de NOB-wedstrijdcommissie ontvang, met de meedingende fotobestanden. De enige opdracht luidt: "Zet in dit Powerpoint-bestand de volgende wedstrijdfoto's in de voor jou juiste volgorde." Ongeduldig van nature bekijk ik gelijk gretig de wedstrijdfoto's. Het zijn de originele foto's in JPG-formaat. Met ipv de namen van de makers een nummer, wat lijkt op een onherleidbaar IBAN-nummer, Het voelt een beetje als pakjesavond. Als één van de eerste mag ik deze foto's al bewonderen! Maar niet alleen om naar te kijken, ook mag ik ze beoordelen. Het gevoel van macht, met tegelijkertijd een hoge dosis verantwoordelijkheidsgevoel, maken van mij meester. Wow, er zitten mooie platen tussen en... helaas ook toch wat gemiste kansen. Inmiddels besef ik zelf hoeveel moeite je moet doen om een goede ow-foto te kunnen maken. Met het 'bloed, zweet en de tranen' van de makers moet ik integer en rechtvaardig omspringen.

SEXY SLAK

Om een duidelijk overzicht van mijn kritische oordeel te kunnen inzien, besluit ik een Excel-sheet te maken. Diverse variabelen die ik belangrijk vind in een ow-foto zoals, scherpste, sfeer, contrast etc, zet ik in deze sheet. Analytisch bekijk en beoordeel ik elke foto nauwkeurig. Bij de categorie 'zoet' vallen mij een paar mooie foto's op, maar er is er eentje die eruit springt. Het is een foto van een slak. Een slak?! Was jij niet degene die prat ging op het feit dat je niet zo gecharmeerd bent van slakken en foto's daarvan? Ahum, ja dat klopt. Zelf fotografeer ik weinig slakken, hoewel ze vaak mooi van kleur en structuur zijn, vind ik ze niet 'sexy' genoeg voor een mooie onderwaterfoto. Daarom laat ik ze vaak links liggen en hun weg in een slakkengang vervolgen. Deze foto van Marleen Baas die te bewonderen is op blz. XX, is werkelijk prachtig en volledig in harmonie. Het is een dubbelopname en een combinatie van een macro- en een wide-angle foto. Doordat de 'oortjes' en de ogenschijnlijke 'oogjes' goed te zien zijn, krijgt deze slak een herkenbaar smoelwerk met de illusie dat dit beestje je werkelijk aankijkt. De laaghangende zon in de vage achtergrond

FOTOCREDIT: MARION HAARSMA

geeft deze foto een fraaie dieptewerking. Voor mij en de overige twee juryleden een onderscheidende topfoto die de eerste plaats verdient. Bij de inzendingen van No-limits ben ik aangenaam verrast door de creativiteit die veelal is gebruikt bij het maken van sommige foto's. Vaak lekker 'buiten de lijntjes gekleurd' en van de geëffende paden afgeweken. Veel leuke en originele foto's zie ik voorbij komen. Ook hier springt er voor ons als jury één foto met kop en schouders bovenuit! De foto van Valerie Reid is te bewonderen op blz. XX. Als doorgewinterde ow-fotograaf weet ik hoe lastig dit moet zijn geweest om zo een markante foto met deze kwaliteit te kunnen maken. Deze foto vertelt een duidelijk verhaal en straalt snelheid en beweging uit. Complimenten, petje af!

CHRONISCHE KEUZESTRESS

Over mijn uiteindelijke ranking van beide categorieën doe ik een aantal dagen. Tussentijds neem ik wat afstand van deze inzendingen, om weer fris en fruitig objectief te kunnen oordelen. Deze jurering is beslist geen gemakkelijke opgave. Net als het maken van het beoordelen van mijn eigen fotokeuzes lijkt ik aan chronische keuzestress.

In oktober is het D-day. Online heb ik een Zoom-meeting met de twee overige juryleden (Stella en Margit). Erg leerzaam om onderling discussies te voeren over sommige foto's. Gedrieën beargumenteren wij elk onze persoonlijke keuzes. Dan is er eindelijk 'witte rook'. Er is naar eer en geweten (padvindereed) geoordeeld, alles is eerlijk en objectief verlopen. Overigens de namen van de fotografen die ik moest jureren, werden mij pas bekend gemaakt nadat wij als jury alle foto's definitief hadden beoordeeld. Achteraf ook verrast doordat je meent dat je van sommige fotografen hun veelgebruikte trucjes en manier van fotograferen wel denkt te herkennen. Nou, hier zat ik er dus vaak naast! DE apotheose komt eind november, tijdens de uitreiking van het ONK. De oh's en ah's van zowel teleurstelling en blijdschap zijn duidelijk voelbaar bij de deelnemers. Erg leuk en leerzaam om afgelopen jaar de uitdaging als jurylid uit te voeren. Bij deze, alle winnaars gefeliciteerd. Voor degenen die niet in de prijzen zijn gevallen, volgend jaar beter! Uit ervaring weet ik hoeveel 'bloed, zweet en tranen' het gekost heeft voordat je de uiteindelijke foto(s) inlevert voor deze competitie.

OVER BOOTSY

Peter Boots (alias 'Bootsy') fotografeert met de Olympus OM-D 5 MII. Gepassioneerd en vol geestdrift en nog altijd in competitie met... zichzelf. Ervan overtuigd dat hij zijn allermooiste foto nog moet gaan maken. www.bootsy.org